

Musschenbroek. Er waren dus meer requisieten nodig: vier paar beenkappen en vier revolvvertassen (daar zorgde Berkovich weer voor), vier uniformen (nieuw werk voor kleermaker Sjoerd Bakker en voor Brandsteeder die de uniformstof naar hem toe bracht en de uniformen ophaalde) en vier politiehelmen. Die helmen vormden een probleem op zichzelf. Hoe men ze kreeg, weten wij niet. Wel dat één poging mislukte – dat was een poging die Joop Brandsteeder ondernam. Zijn broer Anton werkte bij de luchtbescherming. Die broer nam op zich, te trachten aan helmen te komen. Zelf zag hij er geen kans toe, maar hij zei tegen een collega, M. de Roo (een NSB'er, maar een 'stille', zijn gezindheid was Anton Brandsteeder niet bekend), dat hij vier helmen nodig had voor een goed doel. De Roo zei dat hij hem niet kon helpen.

Wij nemen aan dat de helmen gevonden waren toen op maandagavond 22 maart de tweede tocht naar het bevolkingsregister ondernomen werd. Toen men bij het gebouw kwam, waren er onverwachts werksters bezig – de operatie kon wéér niet doorgaan. Wéér een grote teleurstelling, ook voor Joop Brandsteeder. Deze had al een tijd een verhouding met een getrouwde vrouw; de man van die vrouw had een zwager, A. van der Leek¹, een goede kennis van Brandsteeder, en tegen die van der Leek had Brandsteeder gezegd dat het Amsterdamse bevolkingsregister op maandag 22 maart de lucht in zou gaan en dat hijzelf, Brandsteeder, aan die actie zou deelnemen. Van der Leek was perser; hij werkte op het confectie-atelier van een NSB'er, P. T. Teunissen. Hij hield de interessante mededeling die Brandsteeder hem gedaan had, niet voor zich; hij gaf haar door aan de bedrijfschef, waarbij hij overigens Brandsteeders naam niet noemde. Van der Leek en de bedrijfschef waren beiden geneigd, de aankondiging van het opblazen van het bevolkingsregister voor grootspraak te houden.

Brandsteeder was niet de enige geweest die aan personen die niets met de operatie te maken hadden, meegedeeld had wat op handen was. Bloemgarten had een Amsterdamse politie-agent ingelicht, Cornelius Roos, broer van de verpleegster Antje Roos bij wie Bloemgartens moeder ondergedoken was, en van Musschenbroek had zijn stiefvader, C. van Doorn, die in Wassenaar woonde, niet alleen het plan verteld maar hem ook, vermoedelijk na de mislukte tweede poging, doen weten dat binnenkort een derde zou plaatsvinden. Van Doorn zond hem toen een briefkaart met de raad voorzichtig te zijn en eindigend met de woorden 'Good luck'; van Musschenbroek letter niet op dat hij die briefkaart beter kon vernietigen.

¹ De werkelijke naam luidde anders.